I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 25 päivänä toukokuuta 2000 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 31/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2000 antamiseksi yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta

(2000/C 208/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26, 95 ja 133 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen [1],

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen [3],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [4] 253 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvosto tarkastelee 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä komission kertomuksen perusteella tullikoodeksia uudelleen siihen erityisesti sisämarkkinoiden toteuttamista varten mahdollisesti tarvittavien muutosten tekemiseksi. Tähän kertomukseen voi liittyä ehdotuksia.

(2) Koodeksin jokaisen tarkistuksen olisi, kansainvälisen kaupan esteitä aiheuttamatta, oltava aina tilaisuus ottaa käyttöön välineitä ja menettelyjä petosten ehkäisemiseksi, koska petosten ehkäiseminen on eräs parhaista tavoista säästää veronmaksajien rahoja, kuten 19 päivänä toukokuuta 1998 tehdyissä neuvoston päätelmissä korostettiin.

(3) Olisi otettava huomioon yhteisön tullisäännöstöjen ja -menettelyjen yksinkertaistamisesta ja järkeistämisestä 25 päivänä lokakuuta 1996 annettu neuvoston päätöslauselma [5].

(4) Eri viranomaisten toimivaltaa vahvistaa vaihtokursseja euron käyttöönoton jälkeen ei ole vielä määritelty.

(5) Olisi säädettävä mahdollisuudesta, että automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tehtyjen tulli-ilmoitusten yhteydessä ei esitetä tiettyjä asiakirjoja.

(6) Tämän alan säännöt olisi saatava joustavammiksi, jotta helpotettaisiin sisäisen jalostusmenettelyn, tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen ja väliaikaisen maahantuonnin käyttöä.

(7) Olisi säädettävä komiteamenettelyä noudattaen sellaisista lisätapauksista, joissa ulkoisessa jalostusmenettelyssä sovellettavat maksut lasketaan jalostustoimintojen kustannusten perusteella.

([1]) EYVL C 228, 21.7.1998, s. 8.
([2]) EYVL C 101, 12.4.1999, s. 6.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. maaliskuuta 1999 (EYVL C 175, 21.6.1999, s. 420), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25. toukokuuta 2000, ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([4]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 955/1999 (EYVL L 119, 7.5.1999, s. 1).
([5]) EYVL C 332, 17.11.1996, s. 1.

(8) Voi olla asianmukaista sallia joillakin vapaa-alueilla tullivarastointimenettelyn mukaiset muodollisuudet ja se, että tulliviranomaiset suorittavat tarkastukset tämän menettelyn mukaisesti.

(9) Tietyissä olosuhteissa olisi sovellettava tavaran luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävää edullista tullikohtelua ja ulkoisen jalostusmenettelyn mukaista erotukseen perustuvaa tullia myös tapauksessa, jossa tullivelka on syntynyt muusta syystä kuin vapaaseen liikkeeseen luovutuksesta.

(10) Tullivelan syntypaikkaa koskevissa säännöksissä on oltava erityiset säännöt sellaisia erityistapauksia varten, joissa kyseessä oleva määrä alittaa tietyn rajan.

(11) Etuuskohtelujärjestelmää koskevassa erityistapauksessa olisi määriteltävä käsitteet ”tulliviranomaisen erehdys” ja ”velan maksamisesta vastuussa olevan vilpitön mieli”. Velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö ei saisi joutua vastuuseen järjestelmän huonosta toiminnasta, joka johtuu kolmannen maan viranomaisten tekemästä erehdyksestä. Näiden viranomaisten antamaa virheellistä todistusta ei kuitenkaan saisi pitää erehdyksenä, jos todistus perustuu virheellisiä tietoja sisältävään hakemukseen. Viejän hakemuksessaan antamien tietojen virheellisyyttä olisi arvioitava kaikkien hakemukseen sisältyvien tosiseikkojen perusteella. Velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö voi vedota vilpittömään mieleensä, jos hän voi osoittaa toimineensa asianmukaista huolellisuutta noudattaen, paitsi silloin, kun *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* on julkaistu perusteltuja epäilyjä koskeva ilmoitus.

(12) Yhteisön taloudellisia etuja ja velallisen oikeuksia olisi suojattava tarpeettoman pitkiltä oikeuskäsittelyiltä.

(13) Olisi säädettävä tullivelan maksuvelvoitteen lykkäämisestä tapauksissa, joissa velka on syntynyt sen johdosta, että tavarat on siirretty pois tullivalvonnasta ja kun velallisia on useita, jotta tulliviranomaiset voivat suorittaa perinnän ensisijaisesti tietyltä velalliselta ennen muita velallisia.

(14) Tämän asetuksen (ETY) N:o 2913/92 täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY [1] mukaisesti.

(15) Tämän johdosta asetus (ETY) N:o 2913/92 olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2913/92 seuraavasti:

1. Korvataan 4 artiklan 24 kohta seuraavasti:

”24. ’komiteamenettelyllä’ 247 ja 247 a artiklassa tai 248 ja 248 a artiklassa tarkoitettua menettelyä.”

2. Korvataan 35 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Kun tavaran tullausarvon määritysperusteet ilmaistaan muuna kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa arvonmääritys tapahtuu, sovelletaan vaihtokurssia, jonka siihen toimivaltaiset viranomaiset ovat asianmukaisella tavalla julkaisseet.”

3. Nykyisestä 77 artiklasta tulee 77 artiklan 1 kohta, ja artiklaan lisätään kohta seuraavasti:

”2. Kun tulli-ilmoitus tehdään automaattisen tietojenkäsittelyn avulla, tulliviranomaiset voivat sallia, että 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja liiteasiakirjoja ei esitetä tulli-ilmoituksen yhteydessä. Tällöin asiakirjoja on säilytettävä siten, että ne ovat tulliviranomaisten käytettävissä.”

4. Korvataan 115 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on kieltää 1 kohdan soveltaminen, asettaa sille ehtoja tai helpottaa sitä, voidaan hyväksyä komiteamenettelyä noudattaen.”

5. Lisätään 117 artiklan c kohtaan virke seuraavasti:

”Tapaukset, joissa taloudelliset edellytykset katsotaan täytetyiksi, voidaan määrittää komiteamenettelyä noudattaen.”

6. Korvataan 124 artikla seuraavasti:

”*124 artikla*

1. Tullinpalautusjärjestelmää voidaan käyttää kaikkien tavaroiden osalta. Sitä ei kuitenkaan voida käyttää, jos vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanottoajankohtana

– tuontitavaroihin sovelletaan määrällisiä tuontirajoituksia,

– tuontitavaroihin sovelletaan kiintiöjärjestelmän mukaista tariffitoimenpidettä,

[1] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

– tuontitavaroista on esitettävä yhteisen maatalouspolitiikan mukainen tuonti- tai vientitodistus, tai

– jalostetuille tuotteille on vahvistettu vientituki tai vientimaksu.

2. Tuontitulleja ei myöskään voida palauttaa tullinpalautusjärjestelmän nojalla, jos jalostettujen tuotteiden vienti-ilmoituksen vastaanottoajankohtana kyseisistä tuotteista on esitettävä yhteisen maatalouspolitiikan mukainen tuonti- tai vientitodistus tai jos niille on vahvistettu vientituki tai vientimaksu.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksistä voidaan poiketa komiteamenettelyä noudattaen."

7. Korvataan 131 artikla seuraavasti:

"*131 artikla*

Tapaukset, joissa tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyä voidaan soveltaa, samoin kuin soveltamista koskevat erityisedellytykset, määritetään komiteamenettelyä noudattaen."

8. Lisätään 133 artiklan e kohtaan virke seuraavasti:

"Tapaukset, joissa taloudelliset edellytykset katsotaan täytetyiksi, voidaan määrittää komiteamenettelyä noudattaen."

9. Korvataan 142 artikla seuraavasti:

" *142 artikla*

1. Lupa osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn myönnetään tavaroille, joita 141 artiklan mukaisesti annetut säännökset eivät koske, tai tavaroille, joita nämä säännökset koskevat mutta jotka eivät täytä kaikkia niitä edellytyksiä, jotka näissä säännöksissä on vahvistettu väliaikaisen maahantuonnin myöntämiseksi täysin tullitta.

2. Luettelo tavaroista, joihin osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyä ei voida soveltaa, ja edellytykset, joilla tätä menettelyä voidaan käyttää, määritetään komiteamenettelyä noudattaen."

10. Lisätään 153 artiklan kohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä 151 artiklassa säädetään, voidaan komiteamenettelyä noudattaen määrittää ne tapaukset ja erityisedellytykset, joissa tavarat voidaan ulkoisen jalostustoiminnon jälkeen luovuttaa vapaaseen liikkeeseen ottamalla Euroopan yhteisöjen tullitariffin soveltamisen perusteeksi jalostustoiminnosta aiheutuneet kustannukset."

11. Korvataan 167 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Vapaa-alueet on aidattava, lukuun ottamatta 168 a artiklan mukaisesti osoitettuja vapaa-alueita. Jäsenvaltiot vahvistavat kunkin vapaa-alueen tai -varaston sisään- ja uloskäyntikohdat."

12. Korvataan 168 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Vapaa-alueiden ja vapaavarastojen rajojen sekä sisään- ja uloskäyntikohtien on oltava tulliviranomaisten valvonnassa, 168 a artiklan mukaisesti osoitettuja vapaa-alueita lukuun ottamatta."

13. Lisätään 168 artiklan ja B kohdan (Tavaroiden siirtäminen vapaa-alueelle tai vapaavarastoon) väliin artikla seuraavasti:

"*168 a artikla*

1. Tulliviranomaiset voivat osoittaa vapaa-alueita, joilla suoritetaan tullitarkastuksia ja -muodollisuuksia sekä joilla sovelletaan tullivelkaa koskevia säännöksiä tullivarastointimenettelyn mukaisesti.

Tällä tavoin osoitettuihin vapaa-alueisiin ei sovelleta 170, 176 eikä 180 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin vapaa-alueisiin ei sovelleta 37, 38 ja 205 artiklassa olevia viittauksia vapaa-alueisiin."

14. Korvataan 212 a artikla seuraavasti:

"*212 a artikla*

Kun tullilainsäädännössä säädetään tavaran edullisesta tullikohtelusta sen luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullittomuudesta tai osittaisesta tai täydellisestä tuonti- tai vientitulleista vapauttamisesta 21, 82, 145 tai 184–187 artiklan nojalla, tätä edullista tullikohtelua, tullittomuutta tai vapauttamista sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa tullivelka syntyy 202–205, 210 tai 211 artiklan nojalla, jos tavaranhaltijan toiminnassa ei ole havaittavissa vilpillistä menettelyä eikä ilmeistä huolimattomuutta ja hän esittää todisteet siitä, että muut edullisen tullikohtelun, tullittomuuden tai tullista vapauttamisen soveltamista koskevat edellytykset ovat täyttyneet."

15. Lisätään 215 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jos tulliviranomainen toteaa, että tullivelka on 202 artiklan nojalla syntynyt toisessa jäsenvaltiossa, tullivelan katsotaan syntyneen siinä jäsenvaltiossa, jossa sen syntyminen on todettu, jos velan määrä on pienempi kuin 5 000 euroa."

16. Korvataan 220 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisen erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö ei ole voinut kohtuudella havaita.

Jos tavaroiden tullietuuskohteluun oikeuttavan aseman määrityksessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon kolmannen maan viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten toimesta tapahtuvaa virheelliseksi osoittautuvan todistuksen antamista pidetään erehdyksenä, jota ei ole edellisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla voitu kohtuudella havaita.

Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä erehdyksenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi erityisesti silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun.

Velan maksamisesta vastuussa olevan henkilön vilpittömään mieleen voidaan vedota, jos hän pystyy osoittamaan toimineensa kyseisten kaupallisten toimien aikana asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että kaikki etuuskohtelun edellytykset ovat täyttyneet.

Velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö ei voi kuitenkaan vedota vilpittömään mieleen, jos komissio on julkaissut *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa todetaan, että on perusteltua aihetta epäillä, ettei edunsaajamaa sovella etuuskohtelujärjestelmää moitteettomasti;".

17. Korvataan 221 artiklan 3 kohta kohdilla seuraavasti:

"3. Tiedoksiantoa ei voida toimittaa velalliselle enää sen jälkeen, kun kolmen vuoden määräaika on kulunut siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt. Jos päätökseen on haettu muutosta 243 artiklan mukaisesti, määräajan laskeminen keskeytetään muutoksenhakumenettelyn ajaksi muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien.

4. Jos tullivelka on syntynyt sellaisen teon tuloksena, joka sen suorittamishetkellä olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, tiedoksianto velalliselle voi tapahtua 3 kohdassa tarkoitetun kolmen vuoden määräajan päätyttyäkin, jos voimassa olevat säännökset sen sallivat."

18. Korvataan 222 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komiteamenettelyä noudattaen voidaan määrätä myös, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä velallisen velvoitetta tullien suorittamiseen on mahdollista lykätä

– kun tullien peruuttamista koskeva hakemus on esitetty 236, 238 tai 239 artiklan mukaisesti,

tai

– kun tavara on takavarikoitu myöhempää valtiolle menetetyksi julistamista varten 233 artiklan c alakohdan toisen luetelmakohdan tai d alakohdan mukaisesti,

taikka

– kun tullivelka on syntynyt 203 artiklan mukaisesti ja velallisia on enemmän kuin yksi."

19. Korvataan 247, 248 ja 249 artikla seuraavasti:

"*247 artikla*

Tämän koodeksin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä, mukaan luettuna niistä, joita 184 artiklassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpano edellyttää, VIII osastoa lukuun ottamatta, ja jollei asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (*) 9 ja 10 artiklasta samoin kuin tämän asetuksen 248 artiklan täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä muuta johdu, päätetään 247 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä ja yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

247 a artikla

1. Komissiota avustaa tullikoodeksikomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

248 artikla

Toimenpiteistä, joita 11, 12 ja 21 artiklan täytäntöönpano edellyttää, päätetään 248 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

248 a artikla

1. Komissiota avustaa tullikoodeksikomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

249 artikla

Komitea voi tutkia kaikki tullilainsäädäntöä koskevat asiat, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

(*) EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 12. kesäkuuta 1998 tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamista koskevan ehdotuksen [1], joka perustui perustamissopimuksen 26 artiklaan (entinen 28 artikla), 95 artiklaan (entinen 100 a artikla) ja 133 artiklaan (entinen 113 artikla).

2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 12. maaliskuuta 1999 [2], ja talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 27. tammikuuta 1999 [3].

3. Näiden lausuntojen pohjalta komissio toimitti 3. kesäkuuta 1999 muutetun ehdotuksen [4] perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Neuvosto vahvisti istunnossaan 25. toukokuuta 2000 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II TAVOITE

5. Komission ehdotus muodostaa vuonna 1994 voimaan tulleen yhteisön tullikoodeksin tarkistuksen toisen osan. Ensimmäinen osa eli ulkoista passitusta koskenut uudistus hyväksyttiin huhtikuussa 1999.

   Tämän ehdotuksen tarkoituksena on tehdä tullikoodeksiin sellaisia muutoksia, joissa otetaan huomioon toisaalta tarve helpottaa kauppaa yksinkertaistamalla tullisääntöjä ja -menettelyjä ja toisaalta tarve ottaa käyttöön oikeudellisia välineitä, joiden avulla voidaan ehkäistä ja torjua petoksia samalla kun parannetaan taloudellisten toimijoiden turvallisuutta.

III YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

6. Neuvosto hyväksyi Euroopan parlamentin tarkistuksen 1, jossa poistetaan komission 5 artiklan 2 kohdan toiseksi alakohdaksi ehdottama teksti. Neuvosto ei hyväksynyt Euroopan parlamentin tarkistusta 15, jossa muutetaan 13 artiklaa. Myös komissio hylkäsi tämän tarkistuksen, jossa tulliviranomaiset velvoitettiin toteuttamaan valvontatoimia. Neuvosto katsoo, että valvontatoimien käyttöönotto kuuluu petosten torjunnan alaan, jota on käsiteltävä yhteisön tullikoodeksin ulkopuolella.

7. Neuvosto hyväksyi Euroopan parlamentin tarkistuksen 2, jossa poistelaan 62 artiklan uusi 3 kohta, minkä myös komissio on hyväksynyt muutetussa ehdotuksessaan.

8. Sähköisessä muodossa tehtyä tulli-ilmoitusta koskevien tarkistusten 3 ja 14 osalta neuvosto hyväksyi suurelta osin tämän Euroopan parlamentin tarkistuksen asiasisällön, jossa muutetaan 77 artiklaa lisäämällä uusia alakohtia. Neuvosto ei kuitenkaan hyväksynyt Euroopan parlamentin ehdottamaa toista alakohtaa, koska se katsoi säännöksen ”asiakirjoja on säilytettävä siten, että ne ovat tulliviranomaisten käytettävissä” riittävän varmistamaan mahdollisuuden suorittaa jälkikäteen valvontaa yrityksissä, jotka saaneet luvan käyttää tätä ilmoitusmuotoa ja joita asiakirjojen säilyttämisvelvollisuus koskee tullikoodeksin 14 ja 16 artiklassa olevien yleissäännösten nojalla.

---

[1] EYVL C 228, 21.7.1998, s. 8.
[2] EYVL C 175, 21.6.1999, s. 420.
[3] EYVL C 101, 12.4.1999, s. 6.
[4] Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

9. Tarkistusten 4, 5, 6, 7 ja 8 osalta, joissa poistetaan komission ehdottamat säännökset komitologiamenettelyn sisällyttämisestä jäljempänä mainittuihin artikloihin, neuvosto

   – hyväksyi 115 artiklan 4 kohtaa koskevan tarkistuksen 4 osalta uuden 4 kohdan sellaisena kuin se on Euroopan parlamentin lausunnon jälkeen laaditussa komission muutetussa ehdotuksessa,

   – hyväksyi 117 artiklan c kohtaa koskevan tarkistuksen 5 ja 133 artiklaa koskevan tarkistuksen 7 osalta komission alun perin ehdottamat tekstit, koska nämä muutokset ovat voimassa olevien sääntöjen yksinkertaistamista koskevan tavoitteen mukaisia,

   – hyväksyi 118 artiklan 4 kohtaa koskevan tarkistuksen 6 osalta Euroopan parlamentin tekstin, joka oli myös otettu komission muutettuun ehdotukseen,

   – lopuksi 152 artiklaa koskevan tarkistuksen 8 osalta piti tarkoituksenmukaisena komission alkuperäisen ehdotuksen asiasisällön säilyttämistä kuitenkin niin, että se siirretään 153 artiklaan.

10. Taloudellisten toimijoiden ”vilpittömään mieleen” liittyvää ongelmaa (joka on ollut erittäin vakava kompastuskivi tullikoodeksin tarkistuksessa) koskevan 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan muuttamista koskevan tarkistuksen 13 osalta neuvosto laati uuden tekstin, joka noudattaa suurelta osin Euroopan parlamentin tarkistuksen lähestymistapaa. Hyväksytty sanamuoto täydentää kuitenkin parlamentin lähestymistapaa siten, että siinä määritellään täsmällisemmin toisaalta tulliviranomaisten ”erehdyksen” käsite ja toisaalta velan maksamisesta vastuussa olevan henkilön ”vilpittömän mielen” käsite. Nämä käsitteet ovat 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäisessä alakohdassa.

11. Ehdotuksen 221 artiklan 3 kohtaa koskevan tarkistuksen 10 osalta neuvosto ei noudattanut Euroopan parlamentin toivomusta siitä, että tämä kohta poistettaisiin, vaan hyväksyi uuden sanamuodon, jossa säilytetään kolmen vuoden määräaika, jonka kuluessa velalliselle on annettava tiedoksi velan määrä.

12. Asetuksen voimaan tuloa koskevan tarkistuksen 11 osalta neuvosto hyväksyi tavanomaisen sanamuodon, jossa voimaan tulo kytketään asetuksen tekstin julkaisemiseen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

13. Komission ehdotuksen tekstiin Euroopan parlamentin lausunnon pohjalta tehtyjen muutosten lisäksi neuvosto on tehnyt joukon muita muutoksia, joista suurin osa on pääasiassa teknisiä. Nämä muutokset koskevat seuraavia kohtia:

   – johdanto-osan kappaleita on mukautettu säädösosan huomioon ottamiseksi,

   – *1 kohta*: tullikoodeksin 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nykyinen teksti säilyy muuttumattomana, koska komission ehdottamaa sanamuotoa ei hyväksytty,

   – *3 kohta*: tullikoodeksin 49 artiklan 1 kohta säilyy muuttumattomana, koska komission ehdottamaa sanamuotoa ei hyväksytty,

   – *8 kohta*: uusi 124 artikla eroaa hieman komission ehdottamasta sanamuodosta, ja sitä on muutettu tullipalautusjärjestelmään sovellettavien säännösten selventämiseksi. Näissä uusissa säännöksissä mahdollistetaan poikkeuksen tekeminen komiteamenettelyä noudattaen.

   – *9 kohta*: tullikoodeksin 128 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta säilyy muuttumattomana, koska komission ehdottamaa sanamuotoa ei hyväksytty,

– *13 kohta*: tullikoodeksin 144 artikla säilyy muuttumattomana, koska komission ehdottamaa sanamuotoa ei hyväksytty,

– *16, 17 ja 18 kohta*: uusi sanamuoto hyväksyttiin vapaa-alueiden osalta. Nämä muutokset koskevat 167 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä, 168 artiklan 1 kohtaa ja uuden 168 a artiklan sanamuotoa,

– *19 kohta*: uusi 212 a artikla vastaa komission ehdotusta, mutta siihen on lisätty viittaus myös tullikoodeksin 82 artiklaan,

– *20 kohta*: 215 artiklaan [1] on lisätty uusi 4 kohta komission ehdotuksen mukaisesti. Neuvosto ei sitä vastoin hyväksynyt sitä komission ehdotuksen osaa, jonka tarkoituksena oli lisätä tullivelan syntymistä tietyissä erityistilanteissa koskeva uusi kohta. Tällainen lisäys voisi hankaloittaa toisaalta tullisääntöjen ja toisaalta verotuksen alalla tällä hetkellä sovellettavien sääntöjen rinnakkaista soveltamista.

– *21 kohta*: tullikoodeksin 220 artiklan 1 kohta säilyy muuttumattomana, koska komission ehdotusta kahden uuden alakohdan lisäämisestä ei hyväksytty,

– *22 kohta*: 221 artiklaa on muutettu siten, että

  – 3 kohdassa on uusi teksti, joka vastaa komission ehdotusta, mutta siinä säilytetään tullikoodeksin alkuperäisessä tekstissä säädetty kolmen vuoden määräaika,

  – siihen on lisätty uusi 4 kohta. Uusi teksti vastaa sisällöltään komission ehdottamaa 5 kohtaa. Sitä vastoin komission ehdottamaa 4 kohtaa ei hyväksytty,

– *23 kohta*: uusi 222 artiklan 2 kohta vastaa komission ehdotusta, mutta siitä on kuitenkin poistettu viimeinen luetelmakohta, jossa viitattiin 220 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan.

[1] 215 artiklan tekstiä oli muutettu ulkoisen passitusmenettelyn uudistuksen puitteissa (Euroopan parlamentin ja neuvoston 13 päivänä huhtikuuta 1999 antama asetus (EY) N:o 955/1999 – EYVL L 119, 7.5.1999, s. 1).